

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η Αννούλα του Sydney

Στα λόγια της Δρ. Μάρθας ο Στέλιος Ραγής ένιωσε ένα παράξενο τράνταγμα μέσα του. Σε αυτόν πέφτουν τώρα οι ευθύνες για το μέλλον της της Άννας. Συγκεκριμένα η ψυχολόγος του είπε:

«Είναι ένα καινούργιο άτομο, που δεν έχει καμιά θύμηση ή εικόνα του παρελθόντος. Σε εμάς έγκειται, που θέλουμε να το οδηγήσουμε.

Ήταν καθαρή η πρόκληση:

«Εσύ αποφασίζεις για την τύχη της τώρα».

Έμεινε σκυφτός για λίγα δευτερόλεπτα.

Υστερά απότομα ύψωσε το βλέμμα του προς την Δρα. Μάρθα λέγοντας:

- Δρ. Μάρθα θα ρωτήσω κάτι την Ισμήνη στα ελληνικά, αλλά προηγούμενα θα το πω στα αγγλικά για να ξέρετε τι ρώτησα. Όμως αυτό να μη μεταφραστεί στα Γερμανικά για να μη μάθει η κοπέλα την ερώτηση και ταραχθεί.

- Πρόκειται για αυτό που ουζητίσαμε σπίτι σας:

- Αν θυμάται το πρόσωπο του Γερμανού διπλωμάτη στην Αθήνα που απήγαγε το παιδί της.

Συμφωνούμε η Δρ. Μάρθα. Ρώτησε την.

Ο Στέλιος Ραγής γύρισε τότε και κοίταξε την Ισμήνη, η οποία συνέχισε να κρατά το χέρι της Άννας

- Ισμήνη θέλω να σε ρωτήσω κάτι πολύ σοβαρό. Θέλω να μου απαντήσεις.

- Τι είναι αυτό το σοβαρό κύριε Στέλιο, με τρομάζετε.

- Μη τρομάζεις Ισμήνη. Είναι μια ερώτηση από τα παλιά. Θα σε ρωτήσω αν θυμάσαι κάποιο πρόσωπο.

- Ποιο πρόσωπο κύριε Στέλιο. Δεν έχω κανένα πρόσωπο που να θυμάμαι.

- Ισμήνη, είπε ο Στέλιος Ραγής με το ίδιο σοβαρό ύφος:

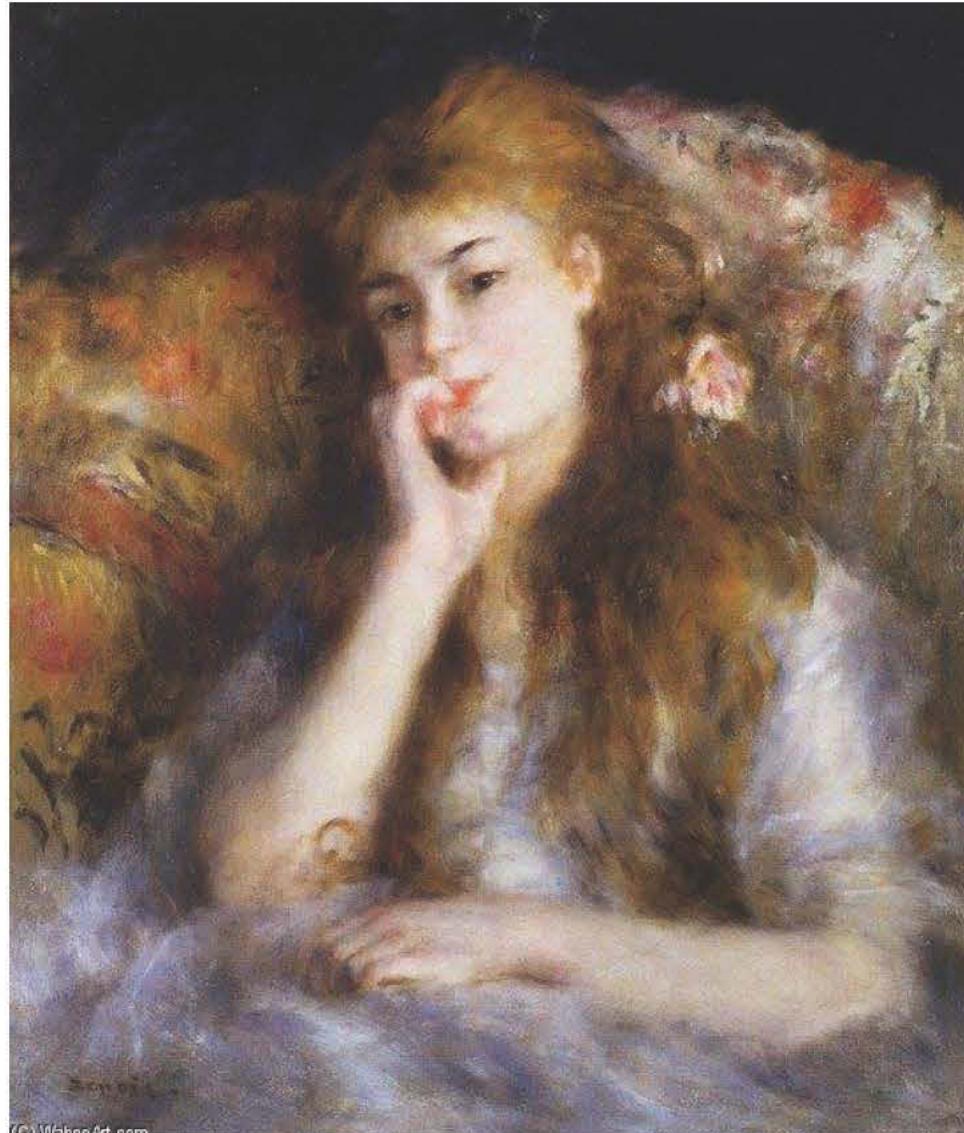
- Άκουσε προσεκτικά τι θα σε ερωτήσω. Μη ταραχθείς και μη γυρίσεις να δεις την κοπέλα και την τρομάξεις.

Η Ισμήνη μόνο από όσα μέχρι εκείνη την στιγμή της είπε, ταράχθηκε πριν ακόμη ακούσει την ερώτηση.

Ο Στέλιος Ραγής κατάλαβε την ταραχή της και πρόσθεσε πιο ήρεμα:

- Ήσύχασε Ισμήνη και συγκεντρώσου στην ερώτηση που θα σου κάνω.

- Ακούω κύριε Στέλιο, είπε αλλά συνέχιζε να βάζει συνέχεια το χέρι της στα μαλλιά της με νευρικότητα.

Το άλλο που κρατούσε το χέρι της Άννας πρόδιδε την ταραχή της.

Η κοπέλα την κοίταξε με κάποια ανησυχία. Χωρίς φυσικά να καταλαβαίνει τον διάλογο, αντιλήφθηκε ότι αυτά που της έλεγε ο οικοδεσπότης του σπιτιού την είχαν φέρει σε φανερή αμπχανία.

Γύρισε προς το μέρος της Ισμήνης της χαμογέλασε. Χωρίς να αφήσει το χέρι της που την κρατούσε, με το άλλο της χάιδεψε το πρόσωπο.

Αυτό αρκούσε για να πρεμήσει την Ισμήνη.

Την κίνηση της κοπέλας την παρατήρησαν όλοι και της χαμογέλασαν. Η Άννα τους χαμογέλασε και αυτή. Μέχρι τώρα έμενε ανέκφραστη.

Η Ισμήνη πήρε δύναμη και γυρνώντας προς τον Στέλιο Ραγή του είπε:

- Ρώτησε με κύριε Στέλιο ότι θέλεις.

- Λοιπόν Ισμήνη. Θέλουμε όλοι εδώ να θυμηθείς κάποιο πρόσωπο από πολύ παλιά πριν είκοσι χρόνια

- Ποιο πρόσωπο;

Το πρόσωπο του Γερμανού στο προξενείο στην Αθήνα που δούλευε σπίτι του. Του ανθρώπου που σου έκλεψε την κόρη σου.

Η Ισμήνη άρχισε να χλομιάζει.

- Γιατί αυτή η ερώτηση κύριε Στέλιο; Πρώτη φορά μου κάνεις αυτή

την ερώτηση.

- Ισμήνη συγκεντρώσου και απάντησε στην ερώτηση μου και μη δείχνεις ταραχή. Προσπάθησε να φαίνεσαι ήρεμη, μη τρομάξουμε το κορίτσι.

- Κύριε Στέλιο τι χρειάζεται αυτή η ερώτηση. Αυτό το πρόσωπο δεν θα το ξεχάσω ποτέ. Συνέχεια το βλέπω μέχρι τώρα στα όνειρά μου και ξυπνώ τρομαγμένη. Γιατί μου το θύμισες;

- Λοιπόν είπε ο Στέλιος Ραγής το θυμάσαι και μάλιστα καλά.

- Ναι πολύ καλά, σαν να τον βλέπω μπροστά μου που ερχόταν στην κουζίνα με την γυναίκα του και κάιδευε την κορούλα μου πριν μου την κλέψει.

- Μπορείς να μας πεις Ισμήνη πως έμοιαζε αυτός ο άνθρωπος.

- Το πρόσωπο το κορμί του. Ήταν ψηλός, κοντός, παχύς, αδύνατος, Πως ήταν;

Η Ισμήνη άρχισε πάλι να τρέμει. Ηρέμησε Ισμήνη είπε ξανά ο Στέλιος Ραγής.

- Είμαι ήρεμη κύριε Στέλιο και θα σου πω πως έμοιαζε.

- Σε ακούω Ισμήνη.

Το πρόσωπο του κύριε Στέλιο έμοιαζε με ποντικό.

- Δηλαδή;

- Είχε μια μεγάλη μύτη, που όταν τον έβλεπα μου ερχόταν να βάλω τα γέλια. Όμως όταν αντίκρυζα τα μάτια του τρόμαζα. Κοπούσε τόσα παράξενα με εκείνα τα πράσινα μάτια που με φόβιζαν.

- Πώς ήταν το κορμί του. Ψηλός ή κοντός;

- Πολύ ψηλός κύριε Στέλιο. Έσκυβε για να περάσει την πόρτα.

- Είσαι σίγουρη Ισμήνη για αυτά που είπες;

- Σίγουρη κύριε Στέλιο. Είναι δυνατό να ξεχάσω αυτόν άνθρωπο; Ήταν έτοιμη να κλάψει.

Η Δρ. Μάρθα αμέσως κατάλαβε την ταραχή της και πήγε κοντά της. Την έπιασε από τον ώμο και της χαμογέλασε, και γυρνώντας προς τον Στέλιο Ραγή τον ρώτησε:

- Λοιπόν κύριε Στέλιο;

Ο Στέλιος Ραγής χαμογέλασε και της απάντησε Αγγλικά:

- Η κοπέλα είναι η κόρη της. Ο άνθρωπος που ξεχωρίσαμε ο Άλκης και εγώ, στο σπίτι του Άγγλου επιχειρηματία έμοιαζε με τον Γερμανό διπλωμάτη που έκλεψε την κόρη της. Είναι το ίδιο πρόσωπο.

- Δηλαδή πολύ ψηλός με μεγάλη μύτη και με πράσινα μάτια που την τρόμαζαν.

Ο Άλκης ένιωθε τεράστια ταραχή, αλλά και βαθιά ικανοποίηση. Δεν μπορούσε όμως να εκδηλώσει φανερά το αίσθημα του. Έμενε στην θέση του αμίλητος.

Η απρόσφαιρη πήγε να αλλάξει. Φύσησε ένας άλλος αέρας. Ήταν μια διαπίστωση που χαροποίησε όλους. Εκτός από την Ισμήνη, φυσικά που δεν γνώριζε ακόμη την διαπίστωση ότι η Άννα είναι πράγματι η χαμένη της κόρη.

Ο Στέλιος Ραγής ήταν έτοιμος να πει στην Ισμήνη το μεγάλο μυστικό το ευχάριστο νέο.

Εκείνη την στιγμή ξτύπησε την πόρτα του καθιστικού και η καμαριέρα έδωσε στον Στέλιο μια δαχτυλογραφημένη στα αγγλικά σημείωση, που της έδωσε κάποιος άγνωστος πριν λίγο στην είσοδο.

Ο Στέλιος Ραγής πήρε το σημείωμα που έγραφε:

«Αν θέλεις την ξένη κοπέλα που έχεις σπίτι σου ζωντανή έλα στην λέσχη τώρα. Διαφορετικά κινδυνεύει η ζωή σου και η ζωή της.»

Ο Στέλιος Ραγής ταράχθηκε, και δείχνοντας στον Δρ. Γουίλιαμ το απειλητικό σημείωμα του είπε:

- Διάβασε το. Τι πρέπει να κάνω;

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)